

35te Møde.

Onsdag den 28. November Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato fremsender Udenrigsministeren:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 3. August d. A. i Helsingfors afsluttet Handels- og Skibsfarts-traktat mellem Danmark og Finland med dertil hørende Tillægs- og Slutprotokol.

Det paahviler mig at stille Forslag om Behandlingen af denne Sag. Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at Sagen underkastes 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling, vil komme paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Jernbane-anlæg i de sønderjydske Landsdele m. v., til hvilket Udvalg er henvist:

Forslag til Lov om Anlæg af en kombineret Vej- og Jernbanebro over Alsund og en Havnebane i Sønderborg.

Valgt blev: *Christen Ernst Christensen, N. Johan Laurson, Søgaard, Mads Gram, Aksel Jensen, Knud Hansen, J. P. Nielsen, Sundbo, Andreassen, H. P. Hansen, Raffnsøe, Holger Andersen, Christian Holm, Lageri og Zahle.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3275).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

S. C. Nørgaard: Saa vidt mig bekendt har man i alle Lande, hvor Folkets Deltagelse i Statsstyrelsen er gennemført, indrettet sig saaledes, at man har inddelt Landet i en Række større eller mindre Kredse og ladet Vælgerne foretage Valget af en Repræsentant for det saaledes fastsatte Omraade. Saaledes har man i Aarhundreder baaret sig ad i England, Parlamentarismens og Folkestyrets Moderland, og man har det fremdeles saaledes der, selv om Forholdene ogsaa der i Tidens Løb er moderniseret en Del. Dette System har noget meget tiltalende ved sig. Det er saa enkelt og lige til, saa hver eneste Vælger meget hurtigt er inde i det og forstaar det. Men det har ogsaa den meget iøjnefaldende Skavank, at den Forsamling, der fremgaar af et saadant Valg, ikke bliver noget paalideligt Spejlbillede af de Tanker og Retninger, der er raadende indenfor ikke ubetydelige Dele af Vælgermassen; selv større Mindretal kan blive uden Repræsentation i et saaledes valgt Parlament. Svagheden ved dette System er saa indlysende, at der i og for sig ikke mere hersker forskellige Meninger derom.

En Valgordning, bygget paa Enmandskredssystemet, har ogsaa været gældende her i Landet fra Forfatningens Indførelse i 1849 til Foraaret 1920, om end ikke i sin fulde Renhed de sidste Par Aar fra 1918 til 1920. Baade herhjemme og i fremmede Lande har man været opmærksom paa, at Enmandskredssystemet ikke gav Mindretallene den forholdsmæssige Repræsentation, der med Rette kunde tilkomme dem. Man har derfor enkelte Steder helt forladt dette System — saaledes er det gaaet hos os — og er gaaet over til at indføre Valg i større Kredse efter Forholdstalsvalg. Ved Valgloven af 1915 forsøgte vi at gaa en Mellemvej og forene Enmandskredssystemet med Forholdstalsvalgmaaden. Det maa erkendes, at man da i det væsentlige naaede at raade Bod paa den Hovedanke, der med Grund kan rettes mod at bygge Valgordningen paa Enmandskredse alene. Men desværre blev man ikke staaende ved denne Sammensmeltning af de to Systemer. Man var kommet paa Gled over mod Forholdstalsvalgets saakaldte „matematiske“ Retfærdighed, og